

1. Tydlitát měl na Žižkově z nouze dvě děti,
že byl pokrejvač, to račte věděti.
Při ruce měl přidavače Tonda Bureše,
kterej mu přidával na střeše.
2. Tydlitátová si táty tuze hleděla,
že jednu vadu má, to dobře věděla,
a vždycky mu říkávala: "Hele, Vojtěchu,
když seš prdlej, nelez na střechu."
3. Dva dny nato spravovali střechu radnice,
Vojta Tydlitát, ta tvrdá palice,
aby zdárně dokončil svůj denní seriál,
poslal Tonda pro materiál.
4. Jede Tonda s matriálem, jede Tonda rád,
tlačí dvoukolák dolu z Vinohrad,
a když přijel pod radnici, vzkřikne na střechu:
"Tak sem tu s tím vápnem, Vojtěchu!"
5. V Tydlitátovi však zrovna míza bujela,
když mu najednou noha ujela,
a než v sobě začal hledat ducha potěchy,
cejtil, jak se nese ze střechy.
6. Ježíšmarjá, Bóže lidi, to byl hroznej pád
když se za Tondou rozplác Tydlitát.
A už cejtí Tonda Bureš, k svému ouleku,
jak se trapem nese na střechu.
7. Přistál rovnou za komínem, honem se ho chyt,
ale zavadil nohou vo škopík.
Ve snaze ho zachytit svou pevnou ruku vztáh,
jenže škopek zmizel v hlubinách.
8. Tydlitát se hrabe z vápna a je věru rád
díky Tondovi že přežil tenhle pád.
Už se těšil, jak to spolu všechno oslaví,
když ho škopek majznul do hlavy.
9. Čtyři páry černejch koní jedou přes Žižkov,
vezou Vojtěcha rovnou na krchov.
Ale že měl Tonda Bureš Tydlitáta rád,
vzal si vdovu s firmou Tydlitát.